

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gottlieb Christophori Harles Anthologia Graeca Poetica

Harless, Adolf Gottlieb Christoph

Baruthi, MDCCXCII.

VD18 13527622

Carmen IIII.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18225

CARMEN IIII.

Ἐπὶ μυρσίνας τερένας,
Ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις,
Στορέας θέλω προπίνειν

A 3

O

dum, qua et astutia contineatur et robur. Tum vers. 8. Heskinus l. mem. interpungit: Γυναῖξιν ἔκ' ἔρ' ἔχεν; Τὶ ἐν δίδωσι; *Feminisque nihil reliquum habuit? quid ergo daret?* quod parum differt: alii aliter coniiciunt. Denique καλῶς Anacreon adprime tribuit graecis mulierculis, tamquam prerogativam, et qua reliqua vincere, immo prius expugnare et facilius incendere possint animos, quam ignis et ferrum.

v. 1. Ex more veterum bibendi Hor. l. od. 4. 9. In sex prioribus versibus poeta myrto et loto cubans largius bibere se velle profitetur: optat autem, ut ipse Cupido sibi ministret merum, tunicam, ministrantium more, succingens papyraceo nodo. Nam papyro utebantur ad vincula conficienda, in Aegypto et aliis locis. Hanc veram interpretationem vindicat Dorville in Van. critica p. 243. contra iniqua Pannonis interpretationes. Nec illa papyri Niloticæ memoria poetam requirit, vel natione Aegyptium, vel in Aegypto saltem commorantem, uti Pauz somniauit. conf. Com. de Caylas Abhandlungen zur Geschichte und zur Kunst T. I. p. 177. sqq. Myrteis s. Myrtaceis frondibus strati et Corollis vineti bibebant veteres: ut Euripid. Alcest. 759. σέφει δὲ κράτα μυρσίνοις κλάδοις. v. Barnes. et de hac oda Schneiders Anmerk. pag. XL. et 129 sqq.

2. De loto vide sis indicem. de ποίῃ conf. Hom. Il. 2. 347. et Perizon. ad Aeliani H. V. XIII. 1. p. 840. sq. ed. Gronou.

v. 3. Στορέας recubans, Barnes. quem vide ad h. l. et ad Euripid. Heracl. 884. et Elect. 1034. supplet ἑμαυτὸν. Baxter autem passivum, ait, in Activo est, more Atticorum.

προπίνειν, v. Suidam h. v. Eudoc. in Violar p. 348. atque indicem. Baxter emphasin quamdam reperit in

5 Ὅ δ' ἔρως, χιτῶνα δῆσας
 Ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ,
 Μέθυ μοι διακονεῖτω.
 Τροχὸς ἄρματος γάρ δια
 Βίος τρέχει κυλισθεῖς.
 Ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
 10 Κόνις, ὀσέων λυθέντων.
 Τί σέ δέῃ λίθον μυγίξεν;

Τί

praepositione; mihi vero idem videtur ac πίνειν, bibere,
 vti Isocr. Paneg. 1. pag. 5. προκρίνας pro simplici κρίνας,
 ad quem loc. vide cel. Morum; conf. Ernesti ad Hom. Il.
 ε', 3. et infra ad Bion. l. 95. nisi reddere malis compositum,
 multum bibere.

4. Amori tunicam quoque tribuit Catullus ad Man-
 lium LXVII. v. 133. vbi v. Vossium, et Sappho pag.
 82. edit. Wolfii. it. Meleag. in epigramm. apud Warton.
 ad Theocr. p. 165. Ipse vero Cupido est poetae a
 poculis; quanta laus est! confer Klotz ueber den Nu-
 tzen und Gebrauch der alten geschnitt. Steine pag. 220.
 221.

7. Notanda hic est incredibilis celeritatis et fugae
 quasi vitae nostrae descriptio: qua similitudine a rota, ce-
 lerrime currente, sumpta huic odario faceto miram adfert
 poeta suauitatem et grauitatem quamdam. Similes ἔννοιας
 collegerunt Barnes. ad h. l. et Rittershus, ad Oppian. Cy-
 neg. l. 231. pag. 25. Pari modo Horat. II. od. 16. 22.
 cura — Ocior cervis, et agente nimbo, ocior Euro. Bion.
 V. 10. E nostratibus Gleimius Opp. poet. Argentor.
 1765. pag. 120. — Es verfließt die Zeit schnell, wie
 der Blitz ins Meer der Ewigkeit. et pag. 166. Den flüch-
 tigen Tagen wehrt keine Gewalt; Die Räder am Wa-
 gen entfliehn nicht so bald. Wie Blitze verfliegen, so
 sind sie dahin. Imitatus est Sil. Ital. VI. 121. Per va-
 rios praeceptis casus rota voluitur aevi, notante Barthio ad
 h. l. in Exemplo Drakenb.

v. 11. Innuit morem antiquum inungendi lapides se-
 pulcrales, et cadauera odoribus et vnguentis, atque etiam

CARMEN VIIII.

Τί δὲ γῆ χέειν μάταια;
 Ἐμὲ μᾶλλον, ὥς ἔτι ζῶ,
 Μύρισον, ῥόδοις δὲ ἡράτα
 Πύκασον, κάλει δ' ἐταίρην,
 Πρὶν ἐκείσε δέϊ μ' ἀπελθεῖν
 Ὑπὸ νεγτέρων χορείας,
 Σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

15

CARMEN VIIII.

Ἐρασμὴ πέλεια,
 Πόθεν, πόθεν πέτασαι;

I

A 4

Πόθεν

libationum diis manibus identidem factarum. Me vi-
 uum, ait poeta, potius vngas, quam, me mortuo, la-
 pidem meum sepulcralem. Nam σὲ δᾶ est licet, conuenit
 tibi, λίθος cippus, columella sepulcralis, γῆ, tumulus,
 v. 14. ἡράτα, v. indicem, in masculino genere ab Ho-
 mero et Sophocle vsurpari, Barnesius docet, adde ind.
 in πυκάζω.

v. 16. In aliis exemplaribus hic versus ita legitur:
 πρὶν, ἔρως, ἐκεί μ' ἀπελθεῖν, aut πρὶν, ἐρῶ σέ, δᾶ μ'
 ἀπελθεῖν.

v. 17. E veterum opinione choreae in elysio celebra-
 bantur. v. Klotz miscell. crit. pag. 1. qui etiam Seuii
 coniecturam (in act. academ. Parisin. inscript. T. II. n.
 25.) χορεύσας conuellit. conf. Tibulli l. 3. 58. sq. ibique
 Broukhus. et Valer. Flaccum I. 843. et Fabri notam.

v. 1. De hac ode vide Tanaq. Fabrum pag. 182. ed.
 Fischeri, Ramler in Einleitung in die schönen Wissen-
 schaften nach dem Französischen des Herrn Batteux P. III.
 p. 41. ed. II. Schneider in den Anmerk. p. 338. sqq. et
 (Herder) Veber die neuere deutsche Litteratur, 2te
 Sammlung pag. 343. Columba Veneri sacra fuit.

v. 2. πετάσαι a πετάομαι scribere iubet Brunk. in le-
 ction. ad Analecta poet. Gr. vol. III. p. 13. adde Paw.

